

имаме му нужда та и ни е потребенъ за презъ животъ тѣ.

Общи тѣ свойства на съществителни тѣ имена.

§ 63. — Общи тѣ свойства на съществителни тѣ имена сж двѣ: *родъ* и *число*.

Сѣко съществително име, отъ който дѣлъ и да би било то, както първообразни тѣ тѣй и производни тѣ, нарицателни били тѣ или собствени, както и събирателни тѣ, всички подлежатъ подъ родъ и число; безъ тѣзи двѣ тѣ ни едно отъ тѣхъ не бива.

I. Родъ.

§ 64. — Въ българскій тѣ языкъ има три рода: *мжеский*, *женский* и *средний*. Споредъ здравий тѣ разумъ, живи тѣ твари въ свѣтъ тѣ, по пясмина и натура не могатъ да иматъ въ сжщность повече отъ два рода: *мжеский* и *женский*, както е това тѣй и въ нѣкои си чужди язици. Но въ наши тѣ българскій языкъ, както и въ други още, като: Рускій тѣ, Гръцкій тѣ и пр., освѣнъ тѣзи двата има и *среденъ родъ*. Една одушевена тваръ, едно животно, като се прѣкне въ свѣтъ тѣ, треба естествено да добие или мжеска, или женска пясмина; друго-яче не може и да бжде. Неодушевени тѣ предмети въ сжщность нѣматъ никакъвъ родъ, зашто то тѣ не се раждатъ.

§ 65. — Различни тѣ окончания за мжеский родъ сж: *ъ*, *ь*, *й*, *о*, *а*.

Първа та причина, дѣто отдаваме *родъ* и на